

e-DORADCA podatkowy

Nr 9/2026

TEMAT NUMERU

Zawieszenie
jednoosobowej
działalności
gospodarczej

PODATKI

OKI
i podatki

KADRY I ZUS

Większa
ochrona przed
mobbingiem

WYWIAD

„Lex szarlatan” –
ochrona pacjenta
czy ograniczenie
jego wolności?

Tematem bieżącego numeru jest możliwość zawieszenia jednoosobowej działalności gospodarczej.

Przedsiębiorców powinny zainteresować również przedstawione w gazecie liczne wprowadzane zmiany prawne, między innymi nowe wymogi dla korzystających z systemów sztucznej inteligencji, a także możliwości inwestowania i oszczędzania w ramach osobistych kont inwestycyjnych (OKI).

Ponadto pracodawcy powinni się zapoznać z obowiązkami, jakie niedługo będą na nich ciążyć – w zakresie przeciwdziałania mobbingowi oraz nierównemu traktowaniu pracowników.

NEWS

Nie będzie zmian w ryczałcie

Rzecznik MŚP Agnieszka Majewska zaapelowała o rezygnację ze zmian w ryczałcie. Resort finansów wycofał projektowane rozwiązania.

Projekt zmian dotyczących zryczałtowanego podatku od przychodów ewidencjonowanych – zdaniem resortu finansów – służyć miał przeciwdziałaniu agresywnej optymalizacji podatkowej. Jak argumentował projektodawca, podstawową stawką ryczałtu przewidzianą dla opodatkowania przychodów ze świadczenia usług jest stawka 8,5%, stosowana przez wszystkich przedsiębiorców niezależnie od ponoszonych kosztów, w szczególności kosztów zatrudnienia. **Ministerstwo proponowało, by w przypadku braku zatrudnienia przynajmniej jednego pracownika na pełny etat na podstawie umowy o pracę ryczałt wynosił 15% od określonych w ustawie rodzajów przychodu, w szczególności przychodu z działalności usługowej, innych określonych usług i prowizji. Stawka ta miałaby być stosowana od nadwyżki powyżej 100 000 zł przychodu.**

Zastrzeżenia budził wymóg utrzymywania zatrudnienia przez cały okres prowadzenia działalności w roku podatkowym, który oznaczał, że nawet krótkotrwałe ustanie stosunku pracy z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, takich jak rezygnacja pracownika, porzucenie pracy, choroba czy inne zdarzenia losowe, skutkować miało koniecznością zastosowania podwyższonej stawki ryczałtu do przychodów osiągniętych od początku roku.

Proponowany limit 100 000 zł przychodu, uprawniający do niższej stawki ryczałtu, był bardzo niski i nieadekwatny do tempa wzrostu cen usług.

W wyniku krytyki, po konsultacjach dotyczących tej propozycji Ministerstwo Finansów zrezygnowało w całości ze zmian dotyczących zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych, co wynika z opublikowanej aktualnej wersji projektu zmian w ustawach podatkowych.

SPIS TREŚCI

3 AKTUALNOŚCI

TEMAT NUMERU

- 6 Zawieszenie jednoosobowej działalności gospodarczej

PODATKI

- 8 OKI i podatki
10 Bomby podatkowe szykowane na 2027 rok

PRAWO

- 11 Deregulacja w energetyce

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA

- 12 Czy AI Act okiełzna sztuczną inteligencję?
14 Wizualizacje faktur z KSeF a puste faktury

ZARZĄDZANIE I MARKETING

- 15 Klient odchodzi po cichu...

KADRY I ZUS

- 16 Większa ochrona przed mobbingiem

CIEKAWY ORZECZENIE

- 18 Darowizna dla syna na konto sprzedawcy nieruchomości

QUIZ PODATKOWY

- 19 Środki trwałe i amortyzacja

WYWIAD

- 20 „Lex szarlatan” – ochrona pacjenta czy ograniczenie jego wolności?

DORADCA RADZI

- 22 Amortyzacja nowych budynków przez 40 lat

NIEZBĘDNIK

- 23 Stawki VAT

AKTUALNOŚCI

PODATKI

SPRZEDAŻ LEMONIADY PRZEZ OSOBY MAŁOLETNIIE A PODATKI

Jednorazowa sprzedaż (incydentalna) własnoręcznie przygotowanej lemoniady domowej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług (VAT), a osoba dokonująca takiej sprzedaży nie jest uznawana za podatnika tego podatku. Gdy więc dana czynność nie stanowi działalności gospodarczej, osoba sprzedająca nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży na kasie rejestrującej.

Na gruncie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, dochody małoletnich dzieci (własnych i przyspo-

sobionych), co do zasady, podlegają doliczeniu do dochodów rodziców, chyba że rodzicom nie przysługuje prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów dzieci. W ramach wyjątku doliczeniu do dochodów rodziców nie podlegają dochody małoletnich dzieci uzyskane z pracy, rent, stypendiów i z przedmiotów oddanych im do swobodnego użytku. – Tak wyjaśniło Ministerstwo Finansów 27 lipca br. w [odpowiedzi](#) na zapytania mediów.

MANDAT 500 ZŁ ZA BUTELKĘ WODY

O bulwersujących zasadzkach skarbowki często ostatnio jest głośno. Np. na początku lipca br. urzędniczka Krajowej Administracji Skarbowej ukarała pierogarnię w Szczecinie mandatem 500 zł w ramach tzw. nabycia sprawdzającego (kontroli na „tajnego

klienta”) za brak ewidencji sprzedaży na kasie fiskalnej. Lokal sprzedal jej butelkę wody w czasie upałów tuż przed oficjalnym otwarciem (tj. przed godz. 11) i włączeniem kasy rejestrującej.

PODATEK OD NADZWYCZAJNYCH ZYSKÓW ZAWIESZONY...

Prezydent skierował do Trybunału Konstytucyjnego w trybie kontroli prewencyjnej [ustawę](#) o podatku od nadzwyczajnych zysków osiągniętych w okresie od marca do grudnia 2026 r. ze zbycia paliw ciekłych.

Zdaniem Prezydenta, po wygaśnięciu działań osłonowych tzw. CPN kierowcy odczuli już wzrost cen paliw. Dodatkowy podatek, wynoszący aż 60% podstawy opodatkowania, zostałby zapewne przerzucony na klientów stacji benzynowych. Nowy podatek nie obniża cen paliwa. Ma przede wszystkim dostarczyć środków do budżetu.

Kwestionowana ustawa godzi w pewność obrotu prawnego i podstawy ustroju państwa. Nowe prawo miało wejść w życie w sierpniu, ale podatek miałby obejmować dochody uzyskiwane już od początku marca. Oznacza to próbę opodatkowania działalności z mocą wsteczną – a więc złamania podstawowej gwarancji wolności w państwie prawa – zasady niedziałania prawa wstecz.

ZNÓW „CENY PALIWA NIŻEJ”

Ponownie Minister Finansów wprowadził [obniżenie](#) stawki VAT z 23% do 8% na określone [paliwa](#) silnikowe (tj. benzyny, oleje napędowe, biokomponenty stanowiące samoistne paliwa). Minister Energii zaś codziennie informuje o maksymalnych możliwych cenach detalicznych benzyny i oleju napędowego na stacjach benzynowych. Program CPN obowiązuje od 17 do 31 sierpnia, ale może zostać przedłużony.

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ

PRZEPISY O OPAKOWANIACH

Konfederacja Lewiatan zaapelowała do Komisji Europejskiej o [zapewnienie](#) przedsiębiorcom stabilności i pewności prawa w związku z wdrażaniem nowych regulacji

dotyczących opakowań. Od 12 sierpnia br. obowiązują kluczowe wymogi wynikające z [rozporządzenia](#) PPWR (*Packaging and Packaging Waste Regulation*), jednak wiele niezbędnych aktów wykonawczych oraz szczegółowych wytycznych wciąż nie zostało opublikowanych.

Rozporządzenie PPWR ma wspierać rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym, ograniczyć ilość odpadów opakowaniowych oraz zwiększyć poziom recyklingu i ponownego wykorzystania opakowań. **PPWR obejmuje praktycznie wszystkie opakowania wprowadzane na rynek UE.** Nowe przepisy będą miały wpływ na producentów żywności, kosmetyków, chemii gospodarczej, napojów, handel, logistykę itd.

Problem dotyczy m.in. wymogów dotyczących ograniczania substancji potencjalnie niebezpiecznych oraz PFAS w opakowaniach. Wciąż brakuje bowiem zharmonizowanych metod badawczych, kryteriów oceny zgodności i jasnych zasad egzekwowania tych przepisów. Przedsiębiorcy domagają się też, aby przyspieszyć prace nad aktami delegowanymi i wykonawczymi dotyczącymi m.in. projektowania opakowań pod kątem recyklingu, zawartości materiałów z recyklingu, oznakowania opakowań, systemów ponownego użycia czy rejestracji i sprawozdawczości producentów.

Ważne jest przy tym zapewnienie przedsiębiorcom odpowiedniego czasu na wdrożenie wszelkich zmian. Brak koordynacji między państwami członkowskimi może prowadzić do różnic w interpretacji i egzekwowaniu tych samych obowiązków.

PRAWO

PRZEJAZDY POJAZDÓW LEKKICH WRAZ Z PRZYCZEPĄ BEZ E-TOLL

[Ustawa](#) z 29 maja 2026 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw przewiduje [zniesienie](#) opłaty elektronicznej w systemie e-TOLL. **Od 21 września 2026 r. użytkownicy pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony z przyczepą nie będą musieli rozliczać przejazdów w systemie e-TOLL.**

W ciągu 6 miesięcy od tego dnia użytkownicy będą mogli złożyć wniosek o zwrot niewykorzystanych środków powiązanych z pojazdami (wpłaconych na poczet opłaty elektronicznej w trybie przedpłaty i na poczet zabezpieczenia ustanowionego w formie pieniężnej w przypadku trybu płatności okresowej z zabezpieczeniem) – na wskazany rachunek bankowy. W przypadku wniesienia zabezpieczenia w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, oryginały dokumentów będą podlegać zwrotowi.

Dane pojazdów, których nie dotyczy obowiązek uiszczenia opłaty elektronicznej, zostaną usunięte z rejestru e-TOLL. Konta rozliczeniowe użytkowników wykorzystywane wyłączenie do opłacania przejazdów pojazdami o DMC do 3,5 t z przyczepami będą zamykane.

Jeśli użytkownik nie złoży wniosku w ww. terminie, to niewykorzystane środki zgromadzone na kontach rozliczeniowych, nie będą zwrócone, lecz zostaną przekazane na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego.

USTAWA FRANKOWA

Ustawa z 29 maja 2026 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego ma usprawnić prowadzenie postępowań. Frankowicze zyskują szybsze rozstrzygnięcia, natychmiastowe wstrzymanie spłaty rat po wniesieniu pozwu oraz krótszy okres naliczania odsetek. Ociążenie sądów przyspieszy też rozpoznawanie innych spraw.

Najistotniejszą zmianą dla kredytobiorców jest wprowadzenie **automatycznego wstrzymania obowiązku spłaty rat kredytu z chwilą doręczenia pozwu bankowi**, aż do prawomocnego zakończenia postępowania.

Nowe przepisy rozszerzyły możliwość **rozpoznawania spraw na posiedzeniach niejawnych, przeprowadzania zdalnych przesłuchań świadków i składania zeznań przez strony na piśmie**. W razie cofnięcia pozwu lub apelacji, postępowanie będą mogli umarzać referendarze sądowi.

Ustawa wydłużyła termin na wniesienie przez bank powództwa wzajemnego do zakończenia postępowania przed sądem I instancji. Dzięki temu **roszczenia kredytobiorcy i banku będą mogły zostać rozpoznane w ramach jednego procesu i rozstrzygnięte w jednym orzeczeniu**.

Nowelizacja przewiduje, że **w sprawach frankowych Sąd Najwyższy może zmienić postanowienie o przyjęciu do rozpoznania skargi kasacyjnej banku i odmówić jej przyjęcia do rozpoznania**, jeżeli w sprawie nie występuje już istotne zagadnienie prawne lub nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa.

ZAKAZ KORZYSTANIA Z TELEFONÓW KOMÓRKOWYCH W SZKOŁACH I PRZEDSZKOLACH

1 września 2026 r. wchodzi w życie ustawa wprowadzająca **zakaz** korzystania z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń elektronicznych w przedszkolach oraz szkołach podstawowych, a także **możliwość** ustanowienia zakazu albo określenia innych warunków korzystania z nich w szkołach ponadpodstawowych.

KOBIETY WE WŁADZACH NAJWIĘKSZYCH SPÓŁEK

Ustawa wdrażająca dyrektywę o poprawie **równowagi** płci we władzach spółek giełdowych („Women on Boards”) ma **zwiększyć** przejrzystość procesów nominacyjnych i prowadzić do lepszego wykorzystania kompetencji kobiet i mężczyzn w organach największych spółek publicznych.

KADRY I ZUS

CZTERNASTKI RUSZAJĄ WE WRZEŚNIU

We wrześniu ZUS rozpocznie wypłatę czternastych emerytur. Pełna kwota dodatkowego **świadczenia** wyniesie 1978,49 zł brutto. Taką sumę otrzymają osoby, których emerytura lub renta nie przekracza 2900 zł brutto. Przy wyższych świadczeniach działa zasada „złotówka za złotówkę”. Seniorzy nie muszą składać żadnych wniosków.

Zawieszenie jednoosobowej działalności gospodarczej

Zawieszenie działalności gospodarczej to przerwa w jej prowadzeniu. W trakcie zawieszenia przedsiębiorca nie może prowadzić działalności i osiągać z tego tytułu bieżących przychodów. W okresie w zawieszenia nie musi opłacać składek ZUS i podatku dochodowego ani składać deklaracji ZUS i VAT.

KIEDY MOŻNA ZAWIESIĆ DZIAŁALNOŚĆ?

Działalność gospodarczą wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) można zawiesić pod warunkiem, że **nie zatrudnia się pracowników** na umowę o pracę, na zasadzie powołania, wyboru, mianowania lub na spółdzielczą umowę o pracę. Zawieszenie jest także możliwe, gdy pracownicy przebywają na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, uzupełniającym urlopie macierzyńskim, urlopie wychowawczym lub urlopie rodzicielskim i nie łączą korzystania z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu.

Działalność gospodarczą można zawiesić **z dowolnego powodu, na dowolnie długi okres, nie krótszy jednak niż 30 dni, i dowolną ilość razy. Wystarczy poinformować CEIDG o zawieszeniu działalności.** CEIDG przekaze tę informację do ZUS lub KRUS (celem wyrejestrowania), do właściwego naczelnika urzędu skarbowego i do GUS.

Data rozpoczęcia zawieszenia może pokrywać się z datą złożenia wniosku do CEIDG. Można też wskazać **datę wcześniejszą** lub **późniejszą** niż złożenie wniosku.

CO MOŻNA ROBIĆ W TRAKCIE ZAWIESZENIA?

W trakcie zawieszenia nie można prowadzić **działalności gospodarczej** ani osiągać bieżących przychodów. W okresie zawieszenia można zaś:

- » wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów – np. wynajmować lokal do prowadzenia działalności;
- » przyjmować należności i regulować zobowiązania powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- » zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;
- » powołać albo odwołać zarządcę sukcesyjnego.

W trakcie zawieszenia przedsiębiorca musi wykonywać obowiązki nakazane przepisami, m.in.:

- » uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem;
- » poddawać się kontrolom na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców;
- » prowadzić dotychczasową księgowość (pełną księgowość, PKPiR albo ewidencję przychodów, a dla celów VAT ewidencję sprzedaży);
- » składać coroczne sprawozdanie finansowe, gdy podlegał temu obowiązkowi;
- » opłacać należności publicznoprawne (np. podatek od nieruchomości, podatek od środków transportu, opłaty środowiskowe).

PODATEK DOCHODOWY

Za pełne okresy, w których przedsiębiorca ma zawieszoną działalność gospodarczą, nie trzeba wyliczać i uiszczać zaliczek na podatek dochodowy (PIT) albo **ryczałtu**. Tylko w przypadku karty podatkowej, jeśli okres zawieszenia nie obejmuje pełnego miesiąca, zmniejsza się kwotę podatku za dany miesiąc o 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień zawieszenia.

Ewentualne przychody uzyskane w okresie zawieszenia rozlicza się po wznowieniu działalności lub w zeznaniu rocznym. Zawieszenie działalności nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku złożenia zeznania rocznego.

W trakcie zawieszenia nie można amortyzować tych składników, które nie są używane.

VAT

W okresie zawieszenia nie trzeba składać deklaracji JPK_V7M lub JPK_V7K za pełne okresy rozliczeniowe (miesiące lub kwartały), których to zawieszenie dotyczy.

Należy złożyć deklarację, gdy w okresie zawieszenia przedsiębiorca:

- » dokonuje **wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów**, importuje usługi lub jest nabywcą towarów i w związku z tymi nabyciami jest podatnikiem VAT;
- » dokonuje **korekty proporcji VAT**;
- » chce **skorzystać z prawa do odliczenia podatku**, np. z tytułu ponoszenia kosztów umów terminowych, jak abonament telefoniczny czy najem lokalu;
- » musi skorygować wcześniejszą deklarację;
- » wykona w danym okresie rozliczeniowym jakąkolwiek czynność, z tytułu której będzie zobowiązany do rozliczenia podatku.

Podatnik VAT UE, gdy w okresie zawieszenia nie dokonuje transakcji wewnątrzwspólnotowych, nie musi składać informacji podsumowujących.

Jeśli zawieszenie działalności potrwa nieprzerwanie 6 miesięcy, nastąpi wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru czynnych podatników VAT. Po zakończeniu zawieszenia „wróci” on do rejestru automatycznie (bez wniosku), z poprzednim statusem.

Jeśli w okresie zawieszenia działalności gospodarczej przedsiębiorca będzie wykonywał czynności opodatkowane

VAT (np. usługi najmu, sprzedaż środka trwałego), to musi zawiadomić o tym naczelnika urzędu skarbowego przed dniem zawieszenia działalności gospodarczej albo rozpoczęcia wykonywania takich czynności. Wtedy nie zostanie wykreślony z rejestru VAT albo jego status podatnika VAT zostanie przywrócony na wskazany okres wykonywania tych czynności.

W trakcie zawieszenia działalności wpisanej do CEIDG, jeśli nie firma dokonywała sprzedaży ewidencjonowanej na kasie fiskalnej, nie sporządza raportów dobowych ani miesięcznych.

ZUS

W trakcie zawieszenia działalności:

- » **nie płaci się składek**, bo nie podlega się ubezpieczeniom w ZUS;
- » nie można dobrowolnie zgłosić się do **ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego**.

Jeśli przedsiębiorca zawiesi działalność w trakcie miesiąca, musi opłacić:

- » składkę zdrowotną **za cały miesiąc**;
- » składki na ubezpieczenia społeczne **proporcjonalnie do liczby dni**, w których w danym miesiącu działalność była aktywna.

Prawo do świadczeń zdrowotnych wygasa **po 30 dniach** od ustania okresu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu. Jeśli przedsiębiorca chce mieć prawo do świadczeń zdrowotnych w czasie zawieszenia (a nie jest ubezpieczony z innego tytułu), powinien dobrowolnie **zgłosić się do ubezpieczeń** do NFZ.

Może też dobrowolnie **zgłosić się do ubezpieczenia emerytalnego i rentowego**.

Okres zawieszenia **nie przerwie biegu 6 miesięcy**, w których może korzystać z „ulgi na start”.

ZUS nie wyrejestruje przedsiębiorcy, jeśli zawiesza on działalność **z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem**. W takiej sytuacji ma on – na określonych warunkach – prawo do objęcia ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, a składki mogą być opłacane w całości z budżetu państwa, za pośrednictwem ZUS (lub KRUS). Musi jednak zgłosić się do ZUS, aby z tego skorzystać (UE-1).

OKI i podatki

Ustawa z 3 lipca 2026 r. o osobistych kontach inwestycyjnych wprowadza nowy instrument oszczędnościowo-inwestycyjny. Od 1 stycznia 2027 r. Polacy będą mogli korzystać z osobistych kont inwestycyjnych (OKI) – nowego, dobrowolnego sposobu oszczędzania i inwestowania na rynku kapitałowym (np. w akcje, obligacje i fundusze) na preferencyjnych warunkach podatkowych.

Osobistym kontem inwestycyjnym może być wyodrębniony: rachunek bankowy w banku krajowym, rachunek papierów wartościowych wraz z rachunkiem pieniężnym, rachunek w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym, zapis w rejestrze uczestników funduszu inwestycyjnego czy rachunek w dobrowolnym funduszu emerytalnym.

Otwarcie i prowadzenie OKI jest dobrowolne. Inwestujący sam podejmuje decyzję o zawarciu umowy, wyborze instytucji finansowej, formie konta, rodzaju aktywów oraz dokonywaniu wpłat i wypłat. **Nie ma obowiązku utrzymywania środków przez minimalny okres ani osiągnięcia określonego wieku przed dokonaniem wypłaty.** Właściciel rachunku będzie więc mógł dokonywać wpłat i wypłat w dowolnej chwili.

Umowę o prowadzenie OKI może zawrzeć wyłącznie osoba fizyczna, która ukończyła 18 lat. Ustawa nie przewiduje

kont wspólnych. Na jednym OKI aktywa może gromadzić tylko jeden inwestujący. Jedna osoba może zawrzeć więcej niż jedną umowę o prowadzenie OKI.

OKI będą mogły prowadzić: banki krajowe, podmioty prowadzące działalność maklerską, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń oferujące ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym oraz dobrowolne fundusze emerytalne.

Na OKI będzie można gromadzić zarówno aktywa o charakterze oszczędnościowym, jak i inwestycyjnym (np. środki pieniężne na rachunkach bankowych, obligacje, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, akcje, obligacje, listy zastawne i inne papiery wartościowe, instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, o ile są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu). Mogą być one denominowane w złotych lub walutach państw UE, EOG lub OECD.

Ustawa określa główne elementy umowy o prowadzenie OKI. Mogą być pobierane koszty i opłaty za prowadzenie takich kont.

Dochody i przychody osiągnięte z aktywów OKI zostaną wyłączone z podatku dochodowego od osób fizycznych. Dochody z aktywów znajdujących się na OKI, w tym odsetki i dywidendy, w całości nie będą więc podlegały opodatkowaniu podatkiem od zysków kapitałowych (tzw. podatkiem Belki).

Za to ustawa wprowadza nowy podatek – podatek od wartości aktywów zgromadzonych na OKI. Aktywa zgromadzone na OKI o wartości do 100 tys. zł będą jednak zwolnione z podatku od wartości aktywów. W tej kwocie maksymalnie 25 tys. zł może stanowić część oszczędnościowa.

Zwolnienie z podatku obejmie zatem aktywa inwestycyjne do 100 tys. zł i oszczędnościowe (np. lokaty) do 25 tys. zł. Nadwyżka ponad tę kwotę będzie podlegać specjalnemu podatkowi od wartości aktywów. W 2027 r. jego wysokość wyniesie 0,85%, a później stawka podatku w danym roku ma wynosić 19% wartości stopy referencyjnej NBP obowiązującej 31 października roku poprzedzającego rok podatkowy, nie mniej jednak niż 0,1% (zaokrągleniem w dół do 2 miejsc po przecinku).

Podatek (będący dochodem budżetu państwa) jest **obliczany niezależnie od faktycznego wyniku inwestycji**. Może wystąpić także wtedy, gdy podatnik: nie sprzedał aktywów; nie uzyskał dywidendy albo odsetek; nie osiągnął zysku; poniósł spadek wartości portfela albo stratę. Strata poniesiona na OKI nie będzie stratą podatkową w PIT i nie będzie mogła być rozliczana z innymi dochodami kapitałowymi.

Podstawę obliczenia podatku (podstawę opodatkowania) stanowi suma średnich wartości aktywów zgromadzonych na wszystkich OKI posiadanych przez podatnika w danym roku. Średnia dla danego konta jest ustalana na podstawie dziennych wycen aktywów, wpłat i liczby dni, przez które podatnik posiadał konto. Instytucje finansowe prowadzące OKI będą obliczały średnie wartości aktywów odrębnie dla: aktywów oszczędnościowych obję-

tych limitem 25 tys. zł, aktywów inwestycyjnych objętych zwolnieniem w ramach limitu 100 tys. zł oraz aktywów nieobjętych zwolnieniem.

Przewidziano **2 poziomy zwolnienia: do 25 000 zł** średniej wartości określonych aktywów oszczędnościowych albo (w ramach łącznego limitu) **do 100 000 zł** średniej wartości określonych aktywów inwestycyjnych. Łączna wartość aktywów objętych zwolnieniem nie może przekroczyć 100 tys. zł. Limit 25 tys. zł dla aktywów oszczędnościowych stanowi więc część łącznego limitu 100 tys. zł, a nie dodatkowe zwolnienie ponad 100 tys. zł.

Do aktywów oszczędnościowych objętych limitem 25 tys. zł należą np. środki na rachunkach bankowych w złotych, skarbowe obligacje oszczędnościowe, bony skarbowe oraz określone produkty zbiorowego inwestowania o najniższym poziomie ryzyka i wymaganej ekspozycji na kwalifikowane aktywa. Do aktywów inwestycyjnych objętych zwolnieniem mogą należeć m.in. akcje polskich spółek, prawa do akcji i prawa poboru, obligacje i listy zastawne denominowane w złotych, jednostki funduszy inwestycyjnych, jednostki funduszy emerytalnych oraz jednostki ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych, jeśli spełniają ustawowe warunki dotyczące polityki inwestycyjnej i udziału kwalifikowanych aktywów.

Od 2030 r. limity zwolnienia będą corocznie waloryzowane według wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za pierwsze 3 kwartały poprzedniego roku w porównaniu z analogicznym okresem roku wcześniejszego. Kwoty będą zaokrąglane w dół do pełnych 100 zł.

Instytucja finansowa ma do końca lutego roku następującego po roku podatkowym przesłać do właściwego naczelnika urzędu skarbowego elektroniczną informację o prowadzeniu OKI, obejmującą m.in. średnią wartość aktywów z podziałem na poszczególne grupy podatkowe. Informacje i przygotowane na ich podstawie zeznanie zostaną udostępnione podatnikowi na koncie w e-Urzędzie Skarbowym. **Podatnik będzie obowiązany złożyć zeznanie wyłącznie przez e-Urząd Skarbowy w terminie od 15 marca do 31 maja roku następującego po roku podatkowym. Podatek także będzie płatny do 31 maja.**

Bomby podatkowe szykowane na 2027 rok

Rząd przedstawił założenia planowanej reformy skali podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT) i inne zmiany dla podatników.

Planuje on wprowadzić zmiany w skali podatkowej PIT, podnosząc wysokość I progu do 130 tys. zł oraz wprowadzając nową, pośrednią, obniżoną stawkę 24% do 150 tys. zł. Nadwyżka dochodów powyżej drugiego progu będzie opodatkowana stawką 32%. Zmiany mają dotyczyć też m.in. wysokości podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) dla największych podmiotów, ryczału od przychodów ewidencjonowanych, daniny solidarnościowej i ulgi IP BOX.

Projekt stanowi odpowiedź na wzrost wynagrodzeń obywateli.

ZMIANY UDERZAJĄCE W PRZEDSIĘBIORCÓW

Rząd planuje podniesienie podstawowej **stawki CIT** z 19% do 22% – dla podmiotów osiągających przychody powyżej 50 mln euro rocznie i dla podatkowych grup kapitałowych.

Reforma zakłada też podwyższenie stawki **daniny solidarnościowej** o 1 punkt procentowy – z 4% do 5%. Należy przy tym zauważyć, iż danina solidarnościowa obejmuje nie tylko dochody rozliczane według skali, ale m.in. dochody kapitałowe i dochody zagranicznej jednostki kontrolowanej (CFC).

ZMIANY W SKALI PODATKOWEJ PIT

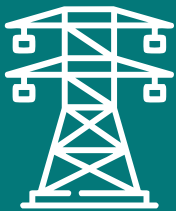
Projektowane zmiany w PIT (np. dla pracowników) zakładają, że od 2027 roku:

- » I próg podatkowy zostanie podniesiony do 130 tys. zł,
- » wprowadzona zostanie nowa stawka 24%, która będzie obowiązywała dla dochodów w przedziale powyżej 130 tys. do 150 tys. zł,
- » stawka 32% będzie dotyczyć nadwyżki dochodów powyżej 150 tys. zł.

Z nowych przepisów ma skorzystać ok. 3,5 mln podatników, którzy rozliczają się według skali podatkowej. Najwięcej zyskujące osoby w skali roku będą mogły zaoszczędzić do 3600 złotych.

Rząd planuje także radykalne zmniejszenie limitu warunkującego prawo wyboru ryczału od przychodów ewidencjonowanych – z równowartości 2 mln euro obecnie do zaledwie 250 tys. euro przychodów. Przedsiębiorca, który przekroczy **próg uprawniający do ryczału**, straci możliwość opodatkowania przychodów ryczałem i będzie musiał wybrać inną dostępną formę opodatkowania PIT – skalę podatkową albo podatek liniowy. Ponadto przewidziano nową wyższą stawkę ryczału (17%), jaka będzie miała zastosowanie do nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro osiągniętych w trakcie 2027 r. i w trakcie kolejnych lat.

Rząd **planuje** też modyfikację preferencji IP Box (5% PIT).

Deregulacja w energetyce

Prostsze rachunki za energię, sprawniejsze inwestycje i mniej formalności – wprowadza ustawa z 11 czerwca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki. Integracja magazynów ciepła, rozwój ciepłownictwa opartego na OZE i wsparcie kogeneracji mają wzmocnić elastyczność systemu energetycznego i jego odporność na zmienność podaży energii.

DLA ODBIORCY ENERGII

Nowelizacja przewiduje m.in. obowiązek dołączenia do rachunku za energię elektryczną przejrzystego podsumowania na pierwszej stronie, zawierającego: łączną kwotę do zapłaty (wyekspozowaną), koszt samej energii, koszt dystrybucji (dostarczenia), okres obowiązywania umowy.

W ramach przyłączenia nowych odbiorców operator systemu dystrybucyjnego będzie zobowiązany do montażu licznika energii elektrycznej w terminie nie dłuższym niż 21 dni od otrzymania informacji o zawartej umowie sprzedaży energii.

Dla ochrony odbiorców korzystających z umów terminowych wprowadzone zostają transparentne zasady dotyczące kosztów wcześniejszego rozwiązania umowy.

Od 30 czerwca 2027 r. podstawowym kanałem kontaktu między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami będzie komunikacja elektroniczna (np. e-mail lub portal klienta). Jednocześnie każdy odbiorca będzie mógł wybrać korespondencję papierową.

NOWOCZESNE CIEPŁOWNICTWO SYSTEMOWE

Dla tego sektora przewidziano:

- » magazyny ciepła i chłodu – wprowadzenie definicji w prawie energetycznym umożliwi rozwój technologii akumulowania nadwyżek ciepła oraz późniejszego wykorzystania;
- » kotły elektryczne – określenie warunków uznania ciepła z tych źródeł za odnawialne wesprze proces elektryfikacji systemów ciepłowniczych i pozwoli efektywniej wykorzystywać nadwyżki energii elektrycznej z OZE;

- » zwrot z kapitału – nowe, bardziej przejrzyste zasady kalkulacji, oparte na stopie zwrotu z obligacji skarbowych oraz premii za ryzyko, zwiększą atrakcyjność inwestycji i ograniczają niepewność regulacyjną dla przedsiębiorstw ciepłowniczych;
- » w zakresie kogeneracji (jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła) – nowelizacja usuwa bariery inwestycyjne i wzmacnia rozwój wysokosprawnego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła;
- » 30% dodatkowych, darmowych uprawnień do emisji CO₂ – wprowadzone przepisy umożliwią uwzględnianie w kosztach wytwarzania ciepła wartości 30% dodatkowych, darmowych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych.

UŁATWIENIA DLA PRZEMYSŁU I RYNKU

W ramach deregulacji dla sektora przemysłowego:

- » w przypadku dostaw ciepła realizowanych bezpośrednio na potrzeby procesów technologicznych – przedsiębiorstwa zostaną zwolnione z obowiązku stosowania taryf zatwierdzanych przez regulatora;
- » w określonych sytuacjach zniesiony zostanie obowiązek uzyskania koncesji na wytwarzanie ciepła.

Nowe przepisy ograniczają szereg obowiązków administracyjnych i sprawozdawczych w sektorze energetycznym.

BEZPIECZEŃSTWO DOSTAW GAZU

Ustawa przedłuża możliwość utrzymywania przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz świadczenia tzw. usługi biletowej dla przedsiębiorstw energetycznych.

Czy AI Act okiełzna sztuczną inteligencję?

Przepisy unijnego rozporządzenia *AI Act* zaczynają obowiązywać etapami (m.in. w zależności od poziomu ryzyka danych systemów). Od 2 sierpnia 2026 r. podmioty stosujące systemy generujące treści mają obowiązek poinformowania odbiorców o tym, że dany materiał został wygenerowany lub zmodyfikowany przy użyciu AI. Natomiast przesunął się termin stosowania przepisów dotyczących systemów AI wysokiego ryzyka.

AI ACT

AI Act, czyli **Artificial Intelligence Act**, to rozporządzenie unijne nr 2024/1689 w sprawie sztucznej inteligencji z 2024 roku. **W założeniu ma ono zapewniać możliwość rozwoju sztucznej inteligencji i poszanowanie praw człowieka.** Zakłada wyznaczenie Europejskiej Rady ds. Sztucznej Inteligencji i wyłonienie organów krajowych w poszczególnych państwach członkowskich – do egzekwowania nowych przepisów na poziomie krajowym (np. nakładania kar).

SYSTEM SZTUCZNEJ INTELIGENCJI

Systemem AI jest system maszynowy spełniający łącznie 4 warunki:

- » został zaprojektowany do działania z różnym poziomem autonomii po jego wdrożeniu, tj. w pewnym zakresie może wykonywać zadania bez bezpośredniej interwencji człowieka;
- » może wykazywać zdolność adaptacji po jego wdrożeniu, tzn. może przyjmować nowe dane i korygować swoje przyszłe działanie na ich podstawie;
- » na potrzeby wyraźnych lub dorozumianych celów wnioskuje, jak generować wyniki na podstawie danych wejściowych;
- » jego wyniki mogą wpływać na środowisko fizyczne (np. włączenie ogrzewania w mieszkaniu) lub wirtualne (np. ustawienie zdarzenia w kalendarzu na urządzeniu mobilnym).

OBOWIĄZEK POINFORMOWANIA O TREŚCI WYGENEROWANEJ PRZEZ AI

Od 2 sierpnia br. podmioty udostępniające tzw. *deepfake* w rozumieniu art. 3 pkt 60 *AI Act* (realistyczne obrazy oraz treści audio lub wideo przedstawiające osoby, przedmioty, miejsca bądź wydarzenia, które zostały sztucznie wygenerowane albo zmienione i mogą zostać błędnie uznane za autentyczne) mają obowiązek poinformować odbiorcę, że materiał został wygenerowany lub zmodyfikowany przy użyciu AI. Jeśli treści stanowią część utworu bądź programu o wyrażnie artystycznym, twórczym, saty-

rycznym, fikcyjnym lub analogicznym charakterze, obowiązek ogranicza się do odpowiedniego ujawnienia korzystania z systemu AI w produkcji w sposób, który nie utrudnia wyświetlania lub korzystania z utworu.

Obowiązek informacyjny dotyczy też tekstów publikowanych w celu informowania społeczeństwa o sprawach leżących w interesie publicznym, jeżeli zostały one wygenerowane lub zmodyfikowane przez sztuczną inteligencję. Obowiązek nie ma zastosowania, jeśli treści wygenerowane przez AI zostały poddane przeglądowi przez człowieka bądź kontroli redakcyjnej, a odpowiedzialność redakcyjną za publikację tekstu ponosi osoba fizyczna lub prawna.

Dostawcy systemów generujących treści od 2 sierpnia muszą zapewnić, aby materiały dźwiękowe, wizualne, audiowizualne lub tekstowe mogły zostać rozpoznane jako wygenerowane albo zmodyfikowane przez sztuczną inteligencję. W tym celu treści powinny być oznaczane w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Zastosowane rozwiązania powinny być skuteczne, interoperacyjne, niezawodne i technicznie możliwe do wdrożenia – z uwzględnieniem rodzaju treści, kosztów wdrożenia i aktualnego stanu wiedzy technicznej.

Unijny pakiet upraszczający (*AI Omnibus*) przewiduje okres przejściowy dla niektórych systemów generatywnych wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku przed 2 sierpnia 2026 r. Dostawcy takich systemów otrzymali czas do 2 grudnia 2026 r. na dostosowanie ich do technicznych obowiązków dotyczących oznaczania treści. Materiały wygenerowane i udostępnione przed 2 sierpnia 2026 r. nie muszą być oznaczane wstecznie.

OBOWIĄZEK POINFORMOWANIA O ROZMOWIE Z MASZYNĄ

Od 2 sierpnia 2026 r. obowiązują wymagania dotyczące przejrzystości. Osoba korzystająca z systemu AI powinna zostać w sposób jasny poinformowana, że prowadzi interakcję z maszyną, jeżeli nie jest to oczywiste. Dotyczy to m.in. chatbotów, wirtualnych asystentów i automatycznych systemów obsługi użytkowników. Informacja powinna zostać przekazana najpóźniej przy pierwszym kontakcie oraz w sposób jasny, zrozumiały i dostępny, również dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Obowiązek poinformowania osób, których dotyczy działanie systemu, obejmuje także wykorzystywanie systemów rozpoznawania emocji i systemów kategoryzacji biometrycznej. Organizacje korzystające z takich rozwiązań powinny zadbać nie tylko o przekazanie odpowiedniej informacji, ale też o zgodność przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych. *AI Act* nie zastępuje ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ani innych regulacji chroniących prywatność. Przepisy te należy stosować równolegle.

OBOWIĄZKI WOBEC SYSTEMÓW AI WYSOKIEGO RYZYKA – PRZESUNIĘTE

Dla systemów AI wysokiego ryzyka zostały przesunięte terminy przez pakiet nowelizujący rozporządzenie – *AI Omnibus*. Przepisy dotyczące systemów wysokiego ryzyka wymienionych w załączniku III do *AI Act* będą stosowane od 2 grudnia 2027 r. Chodzi m.in. o określone zastosowania AI w edukacji, zatrudnieniu, dostępie do podstawowych usług, wymiarze sprawiedliwości, migracji oraz niektórych działaniach organów publicznych.

W odniesieniu do systemów AI wysokiego ryzyka, które są elementami produktów objętych unijnymi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa, termin rozpoczęcia stosowania odpowiednich wymagań został przesunięty na 2 sierpnia 2028 r. Przesunięcie terminów ma umożliwić przygotowanie norm, narzędzi i procedur potrzebnych do jednolitego stosowania wymagań w całej Unii.

WCZEŚNIEJSZE OBOWIĄZKI

Od 2 lutego 2025 r. stosowane są m.in. zakazy dotyczące niedopuszczalnych praktyk AI i wymagania związane z rozwijaniem kompetencji w zakresie sztucznej inteligencji.

SPOSÓB EGZEKWOWANIA PRZEPISÓW

Od 2 sierpnia 2026 r. Komisja Europejska może korzystać z pełnych uprawnień w zakresie egzekwowania obowiązków dotyczących modeli AI ogólnego przeznaczenia. Komisja będzie mogła żądać informacji i dokumentacji, przeprowadzać oceny modeli, wymagać działań ograniczających ryzyko oraz nakładać sankcje.

Wizualizacje faktur z KSeF a puste faktury

W odpowiedzi na zapytanie mediów resort finansów odniósł się do niedawnych interpretacji indywidualnych dotyczących wizualizacji faktur ustrukturyzowanych (KSeF) i rosnącego ryzyka uznania ich za odrębne, tzw. puste faktury. To dla przedsiębiorców „pułapka podatkowa”, grożąca koniecznością podwójnego uiszczenia VAT i odpowiedzialnością karną.

Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług (VAT) nie określają wymogów, jakie powinny spełniać dokumenty stanowiące wizualizacje faktur ustrukturyzowanych. Warunkiem koniecznym jest zachowanie merytorycznej zgodności pomiędzy wizualizacją a danymi zapisanymi w pliku xml (na fakturze wystawionej za pomocą KSeF).

W ustawie, w przypadku udostępnienia lub użycia faktury poza KSeF, nałożono obowiązek oznaczenia tej faktury kodem QR.

Wizualizacja faktury jest dokumentem odpowiadającym danym zawartym na fakturze, która została wystawiona w KSeF - w przypadku faktury ustrukturyzowanej - lub została wystawiona w postaci elektronicznej, zgodnie ze wzorem udostępnionym na podstawie art. 106gb ust. 8 – w przypadku faktury wystawionej w trybie offline²⁴ lub offline-awaria, lub offline-niedostępność.

W „Podręczniku KSeF 2.0.” wskazano o dowolności sposobu prezentacji danych, ale nie ich zakresu. Wyjaśniono tam, że biorąc pod uwagę, że faktura użyta poza KSeF odpowiada treści pliku źródłowego tej faktury wystawionej w KSeF (w pliku xml), należy zadbać o:

- » jej spójność z zawartością pliku xml faktury w KSeF,
- » czytelność dokumentu, poprzez odpowiedni, logiczny układ danych,
- » brak sprzeczności pomiędzy zawartością pliku xml przesłanego do KSeF, przyjętego przez system a treścią udostępnianej faktury.

Nie jest zalecane postępowanie polegające na przesyłaniu do KSeF pliku xml zawierającego tylko podstawowe dane wymagane przepisami, przy jednoczesnym wskazywaniu wszystkich danych dodatkowych tylko na wizualizacji, tj. na fakturze użytej poza KSeF (np. terminów i formy płatności, numeru rachunku bankowego czy dodatkowych informacji o przedmiocie transakcji). Taki sposób postępowania uniemożliwia nabywcy zapisanie wszystkich danych faktury w systemie z uwagi na ich brak w treści pliku xml. Utrudnia to również automatyzację procesów związanych z zaksięgowaniem faktury zakupowej i nie pozwala w pełni realizować celów wynikających z wdrożenia KSeF, związanych z brakiem konieczności ręcznego wprowadzania danych do systemów. Ministerstwo Finansów zachęca do wykorzystywania możliwości, które daje wzór e-Faktury. Struktura logiczna FA(3) umożliwia prezentację dodatkowych danych w formie ustrukturyzowanej.

Wizualizacja, poza danymi znajdującymi się w pliku xml, może zawierać jednak dodatkowe dane typu logo firmy czy np. kontakt do biura obsługi klienta, które z punktu widzenia systemowego nie mają znaczenia.

Z kolei potwierdzenie transakcji to propozycja biznesowa. Nie ma charakteru podatkowego, a jego wydanie nie jest regulowane przepisami. Dokument ten, aby nie był mylony z fakturą VAT, powinien mieć nazwę „potwierdzenie transakcji” i zawierać tylko podstawowe elementy: dane sprzedawcy i nabywcy, numer faktury nadany przez podatnika, kwotę należności ogółem i 2 kody QR/linki.

Klient odchodzi po cichu...

Jak rozpoznać, że tracisz klientów, zanim będzie za późno?

Klient rzadko odchodzi z dnia na dzień. Zazwyczaj wcześniej wysyła sygnały, których firma nie zauważa albo nie traktuje poważnie. Problem w tym, że właściwie często dowiaduje się o odejściu klienta dopiero wtedy, gdy ten składa wypowiedzenie, wybiera konkurencję albo po prostu przestaje kupować.

Tymczasem **pierwszym sygnałem ostrzegawczym może być coś pozornie błahego**: klient odpowiada coraz krócej, rzadziej się odzywa, nie wraca z kolejnym zamówieniem albo zaczyna pytać wyłącznie o cenę. W firmie usługowej może przestać korzystać z dodatkowych usług, w sklepie kupować mniej, a w firmie B2B ograniczać zamówienia. Pojedynczy sygnał nie musi oznaczać problemu. Kilka występujących jednocześnie powinno już zapalić czerwoną lampkę.

ZBUDUJ PROSTY SYSTEM WCZESNEGO OSTRZEGANIA

Nie trzeba od razu inwestować w skomplikowane systemy CRM. Na początek wystarczy **lista najważniejszych klientów i kilka wskaźników**, które firma będzie regularnie sprawdzać. Warto obserwować:

- » częstotliwość i wartość zakupów lub zleceń,
- » czas od ostatniego kontaktu czy zamówienia,
- » liczbę reklamacji i zgłaszanych problemów,
- » reakcje na oferty i propozycje współpracy,
- » terminowość płatności,
- » zmiany w zakresie korzystania z usług.

Można wprowadzić prostą zasadę: jeśli u danego klienta

jednocześnie pogarszają się 2 lub 3 wskaźniki, osoba z firmy powinna się z nim skontaktować.

NAJWAŻNIEJSZE PYTANIE: DLACZEGO?

Kontakt nie powinien zaczynać się od: „Dawno nic Pan/Pani u nas nie kupował/a”. Znacznie lepiej zapytać: **„Czy wszystko w naszej współpracy działa tak, jak powinno?”** albo **„Czy jest Pan/Pani zadowolony/a z jakości naszych usług, a może jest coś, co moglibyśmy zrobić lepiej?”**. Takie pytanie może ujawnić problemy, o których firma wcześniej nie wiedziała, jak np. zbyt długi czas realizacji, trudny kontakt, błędy w obsłudze, niejasna oferta, brak elastyczności czy lepsze propozycje konkurencji.

Warto też regularnie pytać zadowolonych klientów, **co najbardziej cenią we współpracy**. Dzięki temu firma wie nie tylko, co poprawić, ale również **czego nie wolno jej stracić**.

NIE CZEKAJ NA REKLAMACJĘ

Najdroższy klient to niekoniecznie ten, którego trzeba pozyskać. Często jest nim ten, którego firma mogła zatrzymać, ale zbyt późno zauważyła jego niezadowolenie. Dlatego warto raz w miesiącu przejrzeć listę kluczowych klientów i zadać sobie 3 pytania: **„Kto kupuje mniej?”, „Kto przestał się odzywać?”, „Kto może mieć powód, żeby odejść?”**.

W wielu branżach nie potrzeba zaawansowanej analityki. Potrzebna jest przede wszystkim uważność. Klient, który odchodzi po cichu, zwykle wcześniej coś komunikuje. Trzeba tylko nauczyć się te sygnały zauważać i odpowiednio wcześniej zareagować.

Większa ochrona przed mobbingiem

Tzw. **ustawa** antymobbingowa wejdzie w życie 5 listopada 2026 r. M.in. upraszcza ona definicję mobbingu, wskazuje przykłady niepożądanych zachowań i wprowadza wyższe zadośćuczynienie dla osób, które doświadczyły tego zjawiska. Na pracodawców nakłada obowiązek wdrożenia polityki antymobbingowej.

PROSTSZA DEFINICJA MOBBINGU

Nowelizacja odchodzi od dotychczasowej definicji mobbingu, która wymaga wykazania m.in. zaniżonej oceny przydatności zawodowej czy wywołania określonych skutków psychicznych. Według ustawy z 19 czerwca 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, **mobbing oznacza zachowania polegające na uporczywym nękaniu pracownika – bez względu na skutki i motywacje oraz to, kto go stosuje.**

Zmieniona definicja mobbingu w Kodeksie pracy wiąże się z:

- » wykluczeniem zachowań incydentalnych z definicji mobbingu;
- » uznaniem, że uporczywość oznacza zachowania powtarzalne, nawracające lub stałe oraz że sprawcą mobbingu może być nie tylko przełożony, ale też m.in. pracodawca, kolega, pracownik na równoległym stanowisku, podwładny, inny pracownik, osoba wyko-

nująca pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, a także grupa osób;

- » uniezależnieniem od intencjonalności działania sprawcy lub od wystąpienia określonego skutku;
- » uznaniem, iż działania te mogą mieć charakter fizyczny, werbalny i pozawerbalny;
- » uznaniem za mobbing nakazywania lub zachęcania do zachowań stanowiących mobbing;
- » ochroną przed fałszywymi oskarżeniami – wyraźnie wskazano, że za mobbing nie mogą być uznane uzasadnione i wyrażone we właściwej formie zachowania wobec pracownika, np. rozliczanie z powierzonych zadań bądź krytyka pracy.

Ustawa zawiera **przykłady zachowań mogących stanowić przejaw mobbingu**, takie jak: upokarzanie, uwłaczanie, zastraszanie, nieuzasadniona krytyka, ośmieszanie pracownika, utrudnianie wykonywania obowiązków, izolowanie pracownika czy eliminowanie go z zespołu. Również zachowania niewymienione w ustawie mogą zostać uznane za mobbing.

OBOWIĄZKI PRACODAWCÓW

Nowelizacja zobowiązuje pracodawcę, by systematycznie przeciwdziałał mobbingowi przez stosowanie działań prewencyjnych, wykrywanie mobbingu oraz właściwe

reagowanie na mobbing, a także przez działania naprawcze i wsparcie osób dotkniętych mobbingiem lub innymi zjawiskami niepożądanymi (trójstopniowy model działania: zapobieganie, wykrywanie i naprawa skutków).

Pracodawcy zatrudniający co najmniej 10 osób będą mieli **obowiązek ustalenia reguł, procedur i częstotliwości działań w specjalnym regulaminie, jeśli nie są one określone w układzie zbiorowym pracy bądź w regulaminie pracy**, w obszarach przeciwdziałania naruszaniu godności oraz innych dóbr osobistych pracownika, przeciwdziałania naruszaniu zasady równego traktowania w zatrudnieniu, przeciwdziałania dyskryminacji oraz przeciwdziałania mobbingowi.

Pracodawcy zatrudniający mniej niż 10 pracowników nie mają obowiązku wprowadzania formalnego regulaminu, jednak nadal są zobowiązani do przeciwdziałania mobbingowi i innym naruszeniom oraz do zakomunikowania pracownikom jego zasad.

WZMOCNIENIE OCHRONY PRACOWNIKÓW

Nowelizacja zapewnia osobom doświadczającym mobbingu większe wsparcie, m.in.:

- » podwyższa minimalną wysokość zadośćuczynienia za stosowanie mobbingu do 6-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- » wyraźnie rozróżnia: odszkodowanie (za szkodę majątkową) i zadośćuczynienie (za krzywdę niemajątkową);
- » nie wymaga wykazania poważnych skutków (np. rozstroju zdrowia), żeby dochodzić roszczeń – ochrona przysługuje już na etapie samego nękania;
- » uwypukla możliwości dochodzenia przez pracodawcę roszczeń wobec sprawcy mobbingu (tzw. regres).

DYSKRYMINACJA PO ZMIANACH

Nowelizacja uzupełnia **definicję dyskryminacji** o dyskryminację przez skojarzenie i dyskryminację przez założenie. Dyskryminacja przez skojarzenie występuje, gdy zachowanie motywowane jest cechą osoby, z którą pracownik jest powiązany, np. cechą członka rodziny – przykładem może być nierówne traktowanie osoby ze względu na to, że wychowuje dziecko z niepełnosprawnością. Natomiast dyskryminacja przez założenie polega na nierównym trak-

towaniu pracownika ze względu na cechę, którą mylnie mu się przypisuje – np. wprowadzanie nieprzychylniej atmosfery wokół osób, co do których ktoś sądzi, że mogą być określonej orientacji seksualnej czy sympatyzować z daną opcją polityczną.

Zróznicowano wysokość zadośćuczynienia za naruszenie zasady równego traktowania – w zależności od tego, czy dyskryminacja ma charakter:

- » incydentalny – zadośćuczynienie będzie przysługiwało w wysokości nienizszej niż minimalne wynagrodzenie za pracę,
- » wielokrotny – tu poziom zadośćuczynienia określono na nienizszy niż 3-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Zgodnie z nowymi przepisami, dyskryminacja wielokrotna to naruszenie wobec osoby zasady równego traktowania powtarzalne z tej samej przyczyny lub wielu przyczyn bądź naruszenie jednokrotne z wielu przyczyn jednocześnie.

Ustawa zobowiązuje pracodawcę do systematycznego przeciwdziałania naruszaniu zasady równego traktowania w zatrudnieniu, m.in. poprzez działania prewencyjne, wykrywanie naruszeń oraz właściwe reagowanie, a także przez działania naprawcze i wsparcie osób dotkniętych nierównym traktowaniem.

PRZEJŚCIOWE ZASADY

Pracodawcy mają czas do 5 maja 2027 r. na dostosowanie regulaminu pracy do nowych wymogów albo wydanie osobnego regulaminu ustalającego reguły, procedury oraz częstotliwość działań w obszarach przeciwdziałania naruszaniu godności i innych dóbr osobistych pracownika, przeciwdziałania naruszaniu zasady równego traktowania w zatrudnieniu, przeciwdziałania dyskryminacji oraz przeciwdziałania mobbingowi.

Znowelizowane przepisy Kodeksu pracy będą miały zastosowanie także do zachowań polegających na wielokrotnym naruszeniu wobec pracownika zasady równego traktowania w zatrudnieniu lub uporczywym nękanii pracownika – które rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie ustawy (tj. 5 listopada br.) i trwały później.

Darowizna dla syna na konto sprzedawcy nieruchomości

Zwolnienie z podatku od spadków i darowizn może przysługiwać także wtedy, gdy pieniądze przekazane przez rodziców nie wpłyną bezpośrednio na konto dziecka, ale zostaną przebrane na rachunek podmiotu, wobec którego obdarowany ma zobowiązanie. Tak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 sierpnia 2026 r., sygn. akt III FSK 617/25.

Sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej dotyczącej otrzymania darowizny środków pieniężnych od rodziców. Podatnik 15 listopada 2023 r. zawarł umowę darowizny, na podstawie której jego ojciec i matka podarowali mu kwotę 200.000 zł w celu zakupu domu z rynku wtórne-go na współwłasność wraz z darczyńcami, tj. rodzicami. Przedwstępna umowa zakupu nieruchomości została zawarta przez podatnika i jego rodziców u notariusza 15 listopada 2023 r., a przyrzeczona umowa przeniesienia udziałów we współwłasności nieruchomości została zawarta 18 grudnia 2023 r. Kwota we wskazanej wysokości została przebrana bezpośrednio przez darczyńców na rachunek sprzedających, z pominięciem konta bankowego wnioskodawcy jako obdarowanego. W tytule przelewu z 15 listopada 2023 r. darczyńcy wskazali, że przebrana kwota w wysokości 200.000 zł, stanowi część przelewu za udziały syna w nieruchomości, a pozostała część, w kwocie 180.000 zł, stanowi zapłatę za udziały darczyńców. Podatnik wyjaśnił, że taki mechanizm płatności spowodowany był błędną informacją od notariusza, że można dokonać 2 przelewów z jednego konta bankowego, tylko że w tytule przelewu należy zaznaczyć, iż pierwszy przelew jest za udziały darczyńców, a drugi przelew jest za udziały obdarowanego. Zdaniem podatnika, w tym stanie faktycznym nie ma on obowiązku zapłaty podatku od darowizny, gdyż rodzice i on sam zostali wprowadzeni w błąd przez notariusza i tylko dlatego jego rodzice dokonali przelewu na konto sprzedających.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał jednak, iż nie został spełniony jeden z warunków zastosowa-

nia zwolnienia z podatku z art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn, gdyż środki pieniężne przekazane tytułem darowizny zostały wpłacone na konto osób sprzedających, a nie na rachunek bankowy obdarowanego. Zdaniem organu, otrzymana darowizna podlega zatem opodatkowaniu na ogólnych zasadach dla nabywców z I grupy podatkowej.

WSA w Lublinie uchylił zaskarżoną przez podatnika interpretację, a NSA utrzymał ten wyrok.

Według sądów, sformułowanie użyte w art. 4a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy: „na rachunek bankowy nabywcy” nie oznacza, że musi to być konto, jakie bank prowadzi dla obdarowanego. Za rachunek bankowy nabywcy można uznać także rachunek bankowy sprzedawcy udziałów w nieruchomości, skoro na ten właśnie rachunek obdarowany i tak przekazałby od razu podarowane mu przez rodziców środki w realizacji zawartej umowy.

Taki sposób przekazania środków (gdy rodzice wpłacili pieniądze bezpośrednio sprzedającemu po to, aby wykonać zobowiązanie swojego syna, z pominięciem tylko etapu wcześniejszego przebrania 200 tys. zł na jego konto) nie uniemożliwia organom podatkowym sprawdzenia rzeczywistego charakteru darowizny.

Środki trwałe i amortyzacja

Sprawdź, czy dobrze rozliczasz firmowe zakupy.
Pamiętaj, tylko jedna odpowiedź jest poprawna!

1. Przedsiębiorca kupił do firmy nowy komputer. Od czego zależy sposób ujęcia wydatku w rozliczeniach podatkowych?

- ☐ A. Od tego, czy zakup został opłacony przelewem.
- ☐ B. Od wartości zakupionego sprzętu oraz sposobu jego wykorzystania w działalności.
- ☐ C. Od długości okresu gwarancji udzielonej przez producenta.

2. Która sytuacja oznacza, że poniesiony wydatek nie powinien zostać jednorazowo zaliczony do kosztów?

- ☐ A. Zakup składnika majątku przeznaczonego do użytkowania przez wiele lat, który spełnia kryteria środka trwałego.
- ☐ B. Zakup materiałów biurowych wykorzystywanych na bieżąco.
- ☐ C. Zakup paliwa do samochodu wykorzystywanego w działalności.

3. Przedsiębiorca zmodernizował posiadaną maszynę, zwiększając jej możliwości produkcyjne. Jakie znaczenie podatkowe ma taki wydatek?

- ☐ A. W każdym przypadku stanowi bieżący koszt uzyskania przychodu.
- ☐ B. Nie wywołuje żadnych skutków podatkowych.
- ☐ C. Może zostać uznany za ulepszenie środka trwałego, wpływające na jego wartość początkową.

4. Który z poniższych elementów ma największe znaczenie przy kwalifikowaniu składnika majątku jako środka trwałego?

- ☐ A. Rok produkcji zakupionego urządzenia.
- ☐ B. To, czy zakup został dokonany u krajowego dostawcy.
- ☐ C. Przewidywany okres użytkowania oraz wykorzystanie na potrzeby działalności gospodarczej.

5. Przedsiębiorca kupił wyposażenie biura. Co powinien ustalić przed jego ujęciem w rozliczeniach podatkowych?

- ☐ A. Czy wydatek powinien zostać rozliczony jako bieżący koszt, czy jako środek trwały podlegający odpowiednim zasadom rozliczenia.
- ☐ B. Czy producent udzielił co najmniej dwuletniej gwarancji.
- ☐ C. Czy dostawca posiada certyfikat jakości.

6. Które działanie przedsiębiorcy najczęściej prowadzi do błędów przy rozliczaniu środków trwałych?

- ☐ A. Analiza charakteru i przeznaczenia zakupionego składnika majątku przed jego ujęciem w księgach.
- ☐ B. Automatyczne zaliczanie każdego większego zakupu do kosztów bez sprawdzenia zasad jego rozliczenia.
- ☐ C. Konsultacja sposobu rozliczenia z księgowym lub doradcą podatkowym.

Poprawne odpowiedzi:

1. B, 2. A, 3. C, 4. C, 5. A, 6. B

„Lex szarlatan” – ochrona pacjenta czy ograniczenie jego wolności?

Czekamy na decyzję Trybunału Konstytucyjnego w sprawie ustawy określanej jako „lex szarlatan”. W założeniu ma ona być odpowiedzią państwa na problem pseudomedycyny i praktyk, które mogą narażać pacjentów na utratę zdrowia, a nawet życia. Jednak nowe przepisy wywołują pytania o granice ingerencji państwa w prawo człowieka do decydowania o własnym zdrowiu i sposobie leczenia. O te kwestie zapytaliśmy 2 kancelarie prawne specjalizujące się m.in. w prawie medycznym i sprawach dotyczących błędów medycznych.

Jak z perspektywy konstytucyjnej należy ocenić prawo człowieka do decydowania o sobie, swoim zdrowiu i wyborze sposobu leczenia? Gdzie w powinna przebiegać granica między autonomią pacjenta a obowiązkiem państwa do jego ochrony?

Mecenas Monika Orczykowska: Z perspektywy konstytucyjnej, w szczególności art. 47 i art. 31 Konstytucji RP, punktem wyjścia powinno być założenie, że człowiek ma prawo do autonomicznego podejmowania decyzji dotyczących własnego zdrowia i życia. Oznacza to m.in. możliwość wyrażenia zgody na leczenie, odmowy leczenia czy wyboru metod niekonwencjonalnych. Konstytucja dopuszcza jednak ograniczenie tej wolności, jeżeli jest to konieczne m.in. dla ochrony zdrowia lub praw innych osób i nie narusza istoty danej wolności. Ingerencja państwa może być więc uzasadniona, ale przede wszystkim gdy służy przeciwdziałaniu oszukańczym praktykom stwarzającym realne zagrożenie dla zdrowia i życia pacjentów.

Jakie konsekwencje mogą przynieść nowe przepisy osobom świadczącym usługi z szeroko rozumianego obszaru medycyny naturalnej, komplementarnej i alternatywnej – np. dietetykom, zielarzom, terapeutom itp.? Czy ustawa wyraźnie rozdziela niebezpieczną pseudomedycynę od legalnych form wspierania zdrowia?

Mecenas Jakub Tolasz: Reakcja państwa na praktyki pseudomedyczne była konieczna. Wpływa na to nie tylko wzrost liczby osób cynicznie zniechęcających do medycyny konwencjonalnej i czerpiących zyski z oferowania szkodliwych pseudoterapii,

ale również trwająca wojna kognitywna. Tematyka zdrowotna bywa wykorzystywana w zorganizowanych akcjach dezinformacyjnych w polskich mediach społecznościowych – czego przykładem były wycelowane w bezpieczeństwo publiczne kampanie antyszczepionkowe oraz teorie spiskowe wokół COVID-19. Istnieje ryzyko, że próby podważania zaufania do ochrony zdrowia powrócą. W konkretnych przypadkach odróżnienie legalnych form wspierania zdrowia od praktyk pseudomedycznych może być problematyczne. Dlatego kluczowe będą rzetelna analiza przepisów oraz odpowiednia interpretacja ustawy.

Ustawa ma znacząco wzmocnić kompetencje Rzecznika Praw Pacjenta, m.in. dać mu możliwość wydawania publicznych ostrzeżeń i decyzji tymczasowych, nakazujących zaprzestanie określonych działań jeszcze przed zakończeniem postępowania. Czy takie uprawnienia jednego organu są właściwie skonstruowane i zabezpieczają prawa podmiotu, wobec którego zostaną zastosowane?

Mecenas Monika Orczykowska: Niezbędne jest wprowadzenie instrumentów, które będą dawały możliwość podjęcia szybkiej i skutecznej reakcji na praktyki, które mogą stanowić realne zagrożenie dla zdrowia pacjentów. Ostatnie głośne przypadki pokazują, że zwykle działania organów państwa rozpoczynały się dopiero, kiedy dochodziło do tragedii. Do dziś wiele osób nie poniosło jakiejkolwiek odpowiedzialności albo kontynuuje swoje praktyki. Nowe kompetencje Rzecznika Praw Pacjenta są w tym wypadku uzasadnione i dają nadzieję. Uwzględniając prawa osób, które zostaną ewentualnie dotknię-

te działaniami tej instytucji, musimy pamiętać o konieczności zapewnienia im silnych gwarancji proceduralnych. Konieczne jest precyzyjne określenie przesłanek stosowania poszczególnych środków, zapewnienie możliwości szybkiego odwołania do sądu lub niezależnego organu oraz obowiązek szczegółowego uzasadniania decyzji. Ostatecznie więc skuteczność tych rozwiązań będzie zależała nie tylko od samych przepisów, ale również od sposobu ich stosowania.

A jak nowe przepisy mogą wpłynąć na samego pacjenta? Czy w imię ochrony przed niebezpiecznymi praktykami nie powstaje ryzyko ograniczenia jego prawa do korzystania z innych metod dbania o zdrowie?

Mecenas Jakub Tolasz: Ustawodawca nie zakazuje medycyny alternatywnej, w tym stosowania ziół, akupunktury czy masażu. Osoby świadczące te usługi mogą jednak ponieść odpowiedzialność, jeśli – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – będą wprowadzać w błąd, np. zapewniając, że oferowane przez nie metody skutecznie leczą ciężkie, nieuleczalne choroby. Takie zachowanie zostanie uznane za niedozwoloną praktykę pseudomedycyną. Ustawa ma chronić pacjenta, a nie uderzać w rynek tzw. medycyny niekonwencjonalnej. Kluczowa będzie tu praktyka stosowania przepisów przez Rzecznika Praw Pacjenta.

Czy obecny kształt regulacji może budzić wątpliwości konstytucyjne? Czy ochrona przed szarlatanerią może uzasadniać tak daleko idącą ingerencję państwa?

Mecenas Monika Orczykowska: Oczywiście – wątpliwości konstytucyjne pojawiają się i w wielu aspektach zostały dostrzeżone w procesie legislacyjnym, co doprowadziło np. do modyfikacji przepisów dotyczących zamieszczeniem informacji o danym podmiocie na liście ostrzeżeń. Wątpliwości pojawiały się również w zakresie kryteriów rozgraniczenia działalności pseudomedycznej od działalności alternatywnej czy kontrowersyjnej z punktu widzenia nauki.

Ochrona życia i zdrowia pacjentów to wartości, które państwo powinno w sposób szczególny chronić. Zakres stosowanych środków powinien być jednak proporcjonalny i rozsądny. Środki takie jak wpis na listę ostrzeżeń czy natychmiastowy zakaz prowadzenia określonej działalności powinny być stosowane wyłącznie wtedy, gdy są rzeczywiście niezbędne. Państwo po-

winno chronić pacjentów, ale jednocześnie nie może ingerować dalej, niż jest to konieczne.

A jak te kwestie są rozwiązane w innych państwach? Czy tam, gdzie medycyna konwencjonalna współistnieje z medycyną komplementarną lub tradycyjną, udało się stworzyć rozwiązania, które chronią pacjenta przed oszustwem i jednocześnie pozwalają mu korzystać z różnych form terapii?

Mecenas Jakub Tolasz: Porównanie do innych państw nie zawsze jest skutecznym sposobem poszukiwania najlepszego rozwiązania. Systemy ochrony zdrowia różnią się między państwami, podobnie jak kultura i świadomość pacjentów. Polska musi sama wypracować takie mechanizmy, które – chroniąc pacjenta – nie zagrażą innym formom dbania o zdrowie. W uzasadnieniu projektodawca powołuje się na stanowisko stałego komitetu lekarzy europejskich (CPME), który w 2015 roku podnosił, iż w wielu krajach UE kwestia medycyny alternatywnej w ogóle nie jest regulowana.

Monika Orczykowska – adwokat, Szef Działu

Prawa Karnego i Compliance w kancelarii

Kopeć & Zaborowski Adwokaci i Radcowie

Prawni Sp.p. Specjalizuje się w sprawach dotyczących przestępczości gospodarczej i skarbowej, w sprawach z zakresu prawa medycznego, w tym dotyczących błędów medycznych. Reprezentuje klientów indywidualnych i instytucjonalnych również przed organami ścigania. Ma doświadczenie w prowadzeniu skomplikowanych postępowań dotyczących tzw. przestępczości menedżerskiej, reprezentując zarówno menedżerów, jak i spółki występujące w charakterze pokrzywdzonych. Angażuje się też w działalność *pro bono*.

Jakub Tolasz – adwokat, pracuje w kancelarii

Krakowscy Adwokaci. Praktykuje w zakresie

prawa cywilnego - dochodzenia roszczeń

przed sądami powszechnymi oraz reprezentuje pokrzywdzonych w sprawach karnych, również w związku z błędami i naruszeniami powstałymi w trakcie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Amortyzacja nowych budynków przez 40 lat

Czy konieczne jest amortyzowanie nowych budynków (np. wybudowanej przez przedsiębiorcę hali, warsztatu, siedziby firmy) przez okres aż 40 lat?

Jak wynika z odpowiedzi na [interpelację](#) nr 18423 w sprawie zasad amortyzacji podatkowej budynków niemieszkalnych, w przypadku poniesienia wydatku związanego z nabyciem środka trwałego, poniesiony koszt jest rozłożony w czasie i uwzględniany w kosztach podatkowych poprzez odpisy amortyzacyjne. Wysokość odpisów amortyzacyjnych i w konsekwencji czas trwania amortyzacji zależy przede wszystkim od kategorii środka trwałego i stawki amortyzacyjnej. Okres amortyzacji jest rozciągnięty w czasie, aby odzwierciedlać jego faktyczne zużycie.

Dla środków trwałych będących budynkami niemieszkalnymi (budynki mieszkalne nie podlegają podatkowej amortyzacji) roczna stawka amortyzacyjna wynosi 2,5%, co oznacza, że podstawowy okres amortyzacji takich budynków wynosi 40 lat.

Wyjątkiem są np. garaże podziemne, dla których roczna stawka amortyzacyjna wynosi 4,5%, albo kioski towarowe o kubaturze poniżej 500m³, trwale związane z gruntem, dla których stawka wynosi 10%.

Z kolei dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, podatnicy mogą ustalić indywidualne stawki amortyzacyjne, co pozwala na szybsze uwzględnienie w kosztach poniesio-

nych wydatków. W przypadku budynków niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z „Wykazu stawek amortyzacyjnych” wynosi 2,5%, okres amortyzacji nie może być krótszy niż 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do używania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat (maksymalna stawka amortyzacyjna 10% rocznie).

Możliwość przyspieszonej amortyzacji poprzez ustalenie indywidualnych stawek amortyzacyjnych dotyczy też niektórych nowo wytworzonych środków trwałych. Z możliwości takiej mogą skorzystać podatnicy będący mikroprzedsiębiorcami, małymi lub średnimi przedsiębiorcami – w odniesieniu do wytworzonych we własnym zakresie m.in. budynków niemieszkalnych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych danego podatnika, jeśli ten środek trwały znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie lub miasta na prawach powiatu, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 120% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju. To umożliwia szybsze rozliczenie podatkowe wydatków poniesionych na nowo wytworzone m.in. budynki niemieszkalne, poprzez zastosowanie przyspieszonej amortyzacji, z tym że okres amortyzacji tego środka trwałego nie może być krótszy niż 10 lat (bezrobocie od 120% do 170%) albo 5 lat (bezrobocie powyżej 170%).

Stawki VAT

W Polsce obowiązują następujące stawki podatku od towarów i usług (VAT):

- » **stawka podstawowa** - wynosi obecnie **23%** i obejmuje większość towarów i usług, które nie są objęte innymi stawkami;
- » **stawka obniżona 8%** - stosowana m.in.:
 - do dostaw towarów i świadczenia usług wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o VAT, który obejmuje np. niektóre przetworzone produkty spożywcze, towary związane z produkcją rolniczą, z opieką zdrowotną, usługi związane z kulturą, sportem, rekreacją, usługi bytowe, transport pasażerski i inne,
 - do dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym,
 - do niektórych czynności wykonywanych przez placówki gastronomiczne (dostawy produktów spożywczych i świadczenia usług) sklasyfikowanych jako „usługi związane z wyżywieniem” (PKWiU 56),
 - do towarów i usług wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Finansów z 9 grudnia 2023 r. w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług, jak np. usługi kosmetyczne;
- » **stawka obniżona 5%** - stosowana m.in. do towarów wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy o VAT, obejmującym np.:
 - produkty żywnościowe (np. niektóre owoce i warzywa, pieczywo, nabiał, mięso i przetwory mięsne, produkty zbożowe: mąka, kasze, makaron, określone napoje),
 - książki drukowane oraz wydawane na dyskach, taśmach i innych nośnikach,
 - niektóre artykuły higieniczne, smoczki dla niemowląt i dzieci, foteliki do przewozu dzieci w samochodach;
- » **stawka 0%** - stosowana m.in.:
 - w eksporcie towarów, pod warunkiem, że przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy podatnik otrzyma dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium UE,
 - do dostaw towarów do wolnych obszarów celnych lub składów celnych,
 - do usług transportu międzynarodowego,
 - do usług, które polegają na naprawie, uszlachetnianiu, przerobie lub przetwarzaniu towarów,
 - do dostaw i importu jednostek pływających używanych do żeglugi na pełnym morzu i przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych, przemysłowych lub do połowów, oraz dostaw części i wyposażenia tych jednostek, jeżeli są w nie wbudowywane lub służą do ich eksploatacji,
 - do dostaw i importu środków transportu lotniczego oraz części zamiennych do nich i wyposażenia pokładowego dla przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym,
 - do dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz: instytucji UE lub organów utworzonych przez UE, posiadających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju, organizacji międzynarodowych posiadających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium innego niż terytorium kraju państwa (uznanych za takie przez państwo siedziby i przez Polskę), sił zbrojnych państwa - strony Traktatu Północnoatlantyckiego innego niż państwo członkowskie przeznaczenia, sił zbrojnych państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie przeznaczenia, misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz członków ich personelu, posiadających przedstawicielstwo na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju, a także sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych.

Obowiązują też określone zwolnienia z VAT, preferencje i jest możliwość opodatkowania usług taksówek osobowych w formie ryczałtu według stawki 4%.

PON.	WT.	ŚR.	CZW.	PT.	SOB.	NIEDZ.
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

7 Wpłata zryczałtowanego podatku od wypłat zagranicznej osobie prawnej należności z tytułów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 3-6, art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych albo od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych i przekazanie podatnikowi mającemu siedzibę lub zarząd w Polsce informacji CIT-7. Rozliczenie podatku od niezrealizowanych zysków. Wpłata karty podatkowej.

10 INTRASTAT.

15 Wpłata składek ZUS - płatnicy składek posiadający osobowość prawną. Wpłata III raty podatku od nieruchomości, podatku leśnego i podatku rolnego - osoby fizyczne. Wpłata podatku od nieruchomości i podatku leśnego za wrzesień oraz III raty podatku rolnego - osoby prawne, jednostki organizacyjne i spółki nieposiadające osobowości prawnej. Wpłata II raty podatku od środków transportowych. PPK.

21 Rozliczenia z PIT i CIT przez podatników i płatników-pracodawców. Wpłata

ryczałtu. Wpłata składek ZUS - płatnicy niebędący osobami prawnymi. PFRON.

25 Rozliczenie VAT i akcyzy. Przesłanie JPK_V7M lub JPK_V7K (część ewidencyjna). Informacja podsumowująca. Rozliczenie podatku cukrowego i podatku od sprzedaży detalicznej.

30 Przekazanie na wyodrębniony rachunek bankowy ZFŚS pozostałej części odpisów i zwiększeń. Rozliczenie CIT-CFC lub PIT-CFC za 2025 r. dochodu z zagranicznej spółki kontrolowanej. Deklaracja VAT dot. procedury importu VII-DO.

